

РЕШЕНИЕ

№ 5505

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Калинка Илиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4482** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ц. В. Г. срещу решение № 30372 от 31.01.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12863/2019 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 105 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-013192/10.07.2019 г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция – СДВР.

С оспореното НП на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 150 (хиляда сто и петдесет) лева, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП и е лишен от право да управлява МПС за срок от три месеца.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Излага доводи, че изяснената от СРС фактическа обстановка не отговаря на действителността. Според него не са събрани достатъчно доказателства, с които да се ангажира административнонаказателната му отговорност. Посочва, че СРС не е установил по несъмнен начин дали е имало в действителност поставен пътен знак В 26 за ограничения на скоростта и каква е била въведената максимално допустима скорост. Сочи, че при съставяне на Акта за

установяване на административно нарушение (АУАН) е налице съществено процесуално нарушение. Искането до съда е за отмяна на решението.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 01.05.2019 г., в 14,28 часа, в [населено място] на [улица], касаторът управлявал лек автомобил „Волво В 70 ХЦ“ с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от [улица] към ул. „околовръстен път“ и срещу стопанство „В.“ на пешеходната пътека със скорост 149 км/ч. Нарушението е извършено в участък с пешеходна пътека и при ограничение за населено място 50 км/ч. Същото е установено със система за видеоконтрол TFR1 – М – и № 509, заснемашо и записвашо скорост, дата, час, място и рег. номер. Касаторът е превишил разрешената скорост с 104 км/ч. – нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

За констатираното нарушение е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 504343/18.06.2019 г., връчен на сочения за нарушител, който го е подписал с възражение „възраждам“.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което го е потвърдил.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на касатора чрез изпращане на съобщение на 17.02.2020 г., поради което следва, че подадената чрез СРС на 27.02.2020 г. жалба /вх. № 1012595/ е в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Основателни са първите две възражения направени в касационната жалба.

На първо място съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП при избиране скоростта на движение в населено място водачът на пътното превозно средство не трябва да превишава максимално определената скорост от 50 км/ч. Определящо за съставомерността на деянието по посочения текст е мястото на извършване на нарушението, т.е. трябва да е безспорно установено, че нарушението е извършено в населено място. В чл. 21, ал. 2

от ЗДвП е предвидено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В настоящия случай това означава, че е възможно участък от пътя да е част от населено място, но ограничението на максимално допустимата скорост за движение по него да е различна от 50 км/ч (по-висока или по-ниска) и на предходни/следващи участъци да е необходимо поставяне на пътен знак с ограничение 50 км/ч. При това положение районният съд е следвало да изиска и приобщи към делото схема на организация на движението на цитирания булевард, от която да се установи дали съществува пътен знак В 26 преди мястото на установяване на нарушението, и ако съществува, какво ограничение на скоростта е въведено с него.

На следващо място на приложената към административно-наказателната преписка снимка не се различава ясно номера на автомобила, чиито водач се твърди, че е превишил разрешената скорост при управлението му. От административно-наказващия орган следва да се изиска снимка с такова качество, позволяващо безспорното установяване на контролния номер на заснетото МПС.

По отношение на третото възражение, че не е установено точното място на извършеното нарушение, настоящата инстанция намира, че на същото следва да отговори съдът, разглеждащ спора по същество.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд С. - град, разгледал касационната жалба, намира, че решението на районния съд е постановено при неизяснена фактическа обстановка, поради което следва да бъде отменено и върнато за ново разглеждане от друг състав на съда.

При повторното разглеждане районният съд следва да събере доказателства за организацията на движението към момента на нарушението, от които да се установи къде, на бул. Ц. шосе, в района на стопанство Врана е поставен знак В26, въвеждащ ограничението на скоростта 50 км/ч, както и да се изиска от административно-наказващия орган снимка с такова качество, позволяващо безспорното установяване на контролния номер на заснетото МПС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, ХХІІІ касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 30372 от 31.01.2020 г., постановено по нахд № 12863/2019 г. на СРС–НО, 105 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-013192/10.07.2019 г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР, отдел Пътна полиция – СДВР и „лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца“ за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за повторно разглеждане от друг състав на съда при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението е окончателно.

